

Прето действие, трета картина.

на щастие с дивните премени,
а като невзгизано момиче
протисна ми своята любов. — Тази се!
и ти да имаш правък край! — Сега
иди при нея, както б'е решено!
Ками се в стаята ѝ — утеша я! —
и се прости преди да е сменена
вън стаята! — Не би могла да идем
ти инак в Магюта. — Там ще останем,
докле намерим слода да открием
пред всички тайния ви брак, докле
фразделните семейства примерим,
и милост ний от княза те взимам,
безкрайно по-щастлив да се завърнем
от отъ лют — злокост, когато тръгнеш.
А ти, иди си, добре! Жулета
от мене поздравя! Дако приети
родилците си по-рано бие! —
след полков скръб те трябва да откънат!
Камео тая поуче б'ве там.

Дойкара. —

До утре бих стояла тука да сириди
такава шибри дурин — Тен азур!
Ще ти види, господарю, да обада
след мене, не присригате и виш!

Рамео. —

Добре, добре, каме на Жулета
да се приготви бие да ме хока!

Дойкара. —

Пук, господарю, протеният е, който
поръча те да ви предам. — Но бие